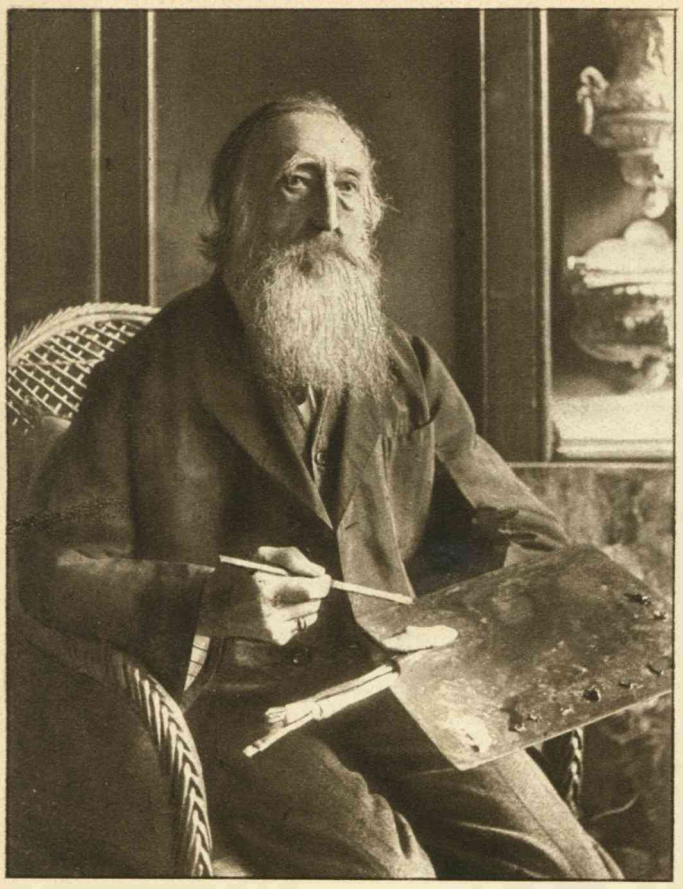

DE KUNSTSCHILDER J. J. V. D. SANDE BAKHUIJZEN. *(foto's Hijmans)*

J. J. V. D. SANDE BAKHUIJZEN. — SCHAAPSKOOI IN DRENTHE.

Julius Jacobus van de Sande Bakhuijzen, die den 18en Juni zijn tachtigsten verjaardag vierde, behoort tot de oude garde die onze schilderschool haar grooten naam wist te geven. Hij heeft haar, met nog een of twee anderen misschien, overleefd, maar bezit de voldoening dat hij niet zichzelf overleefde; zijn werk wordt nog heden met onverzwakte waardeering genoemd en slechts de groote bescheidenheid van den maker is oorzaak dat het op de tentoonstellingen der laatste jaren niet geregeld zijn verschijning maakt. Wij hadden het voorrecht den kunstenaar dezer dagen in zijn atelier aan te treffen, te midden van zijn werk. Aan den merkwaardigen datum, waarover wij spreken wilden, scheen hij nauwelijks te denken; al zijn aandacht was bij een reeks vroege studies die hij te voorschijn had gehaald en die hij alle overschilderen wilde — zóó waren ze niet goed, vond hij. Deze frischheid van geest, deze werklust, dit nooit tevreden zijn met den arbeid van gisteren, zijn kenschetsend voor den meester. Moge hij nog vele jaren dit schoone voorbeeld geven aan het jongere schildersgeslacht!

DE AMATEUR-DETECTIVE

DOOR HENKIE

(VERVOLG EN SLOT).

Houd de wacht aan de trap, ik kom dadelijk bij je!"

„Zoo gezegd, zoo gedaan. Ik wacht aan de trap een heelen tijd, toen begrijpende dat de politie-beambte den weg niet vinden kon, besloot ik maar alleen den dief te arresteeren. Ik ga dus naar boven en onderzoek de eene kamer na de andere. Juist ben ik in een der slaapkamers en speur met mijn licht onder bed, toen ik buiten een sluipenden stap hoor en een man met een dievenlantaarn de kamer binnenkomt. Ik keek haastig om, het was niet de detective maar een dikke kerel. Ik had hem dus, den dief. Zonder aarzelen spring ik onverhoeds op den vent af en rol met hem op den vloer. We hadden daar een aardig onderhoud met ons tweeën in 't donker, want onze lantarens waren door de botsing op den grond gevallen en gedoofd. Eindelijk gelukte het mij hem onder te krijgen. Ik pakte hem bij de ooren en liet zijn hoofd eenige malen zoo degelijk met den vloer kennis maken, dat hem de lust om op te staan verging. Toen raapte ik een van de lantarens op, stak die weder aan en — liet ze bijna van schrik weer vallen, toen ik zag dat naast me lag: Teunis, onze veldwachter!

„Dat was een consternatie! En toen Teunis eindelijk van onze „ontmoeting" een beetje bekomen was, en zijn hoofd en neus bevoelde, die door mijn vuisten eenigszins bewerkt waren, ging hij te keer als een gek en zwoer bij kris en kras, dat ik de dief was, en geen mensch anders! Hij geloofde geen snars van hetgeen ik hem vertelde en toen ik ter overtuiging den detective ging zoeken, bemerkte ik tot mijn verwondering en teleurstelling dat deze verdwenen was en met hem de city-bag met tafelzilver.

„Je ziet, meneer, ik had eerst wel gelijk gehad! Het was de diefjesmaat, dien ik het eerst betrapt had, en ik zou een mooie vangst gedaan hebben, als die schurk eerlijk voor de waarheid was uitgekomen.

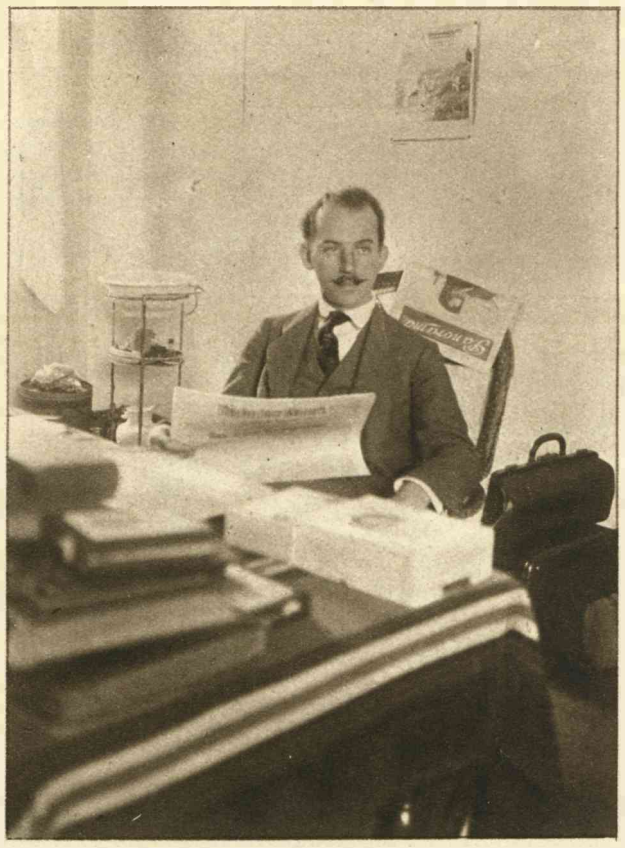
„Nu liepen de dieven vrij en ik werd voor mijn ijver gearresteerd als medeplichtige aan den diefstal. Ik werd naar Haarlem vervoerd en het heeft mijn patroon en den dominee op ons dorp heel wat moeite gekost om aan te toonen, dat ik in 't geheel de persoon niet was om zoo iets uit te halen.

„De rechter van instructie vroeg: „Is deze man nu werkelijk zoo'n groote dwaas, als hij wil doen gelooven?" (Dat was maar over mij, meneer.)

„Ja, edelachtbare, dat is hij!" zei mijn patroon.

„Ik kwam vrij maar kon niet meer in het dorp blijven. Iedereen lachte me uit, behalve Teunis, die mijn verbitterde vijand geworden was.

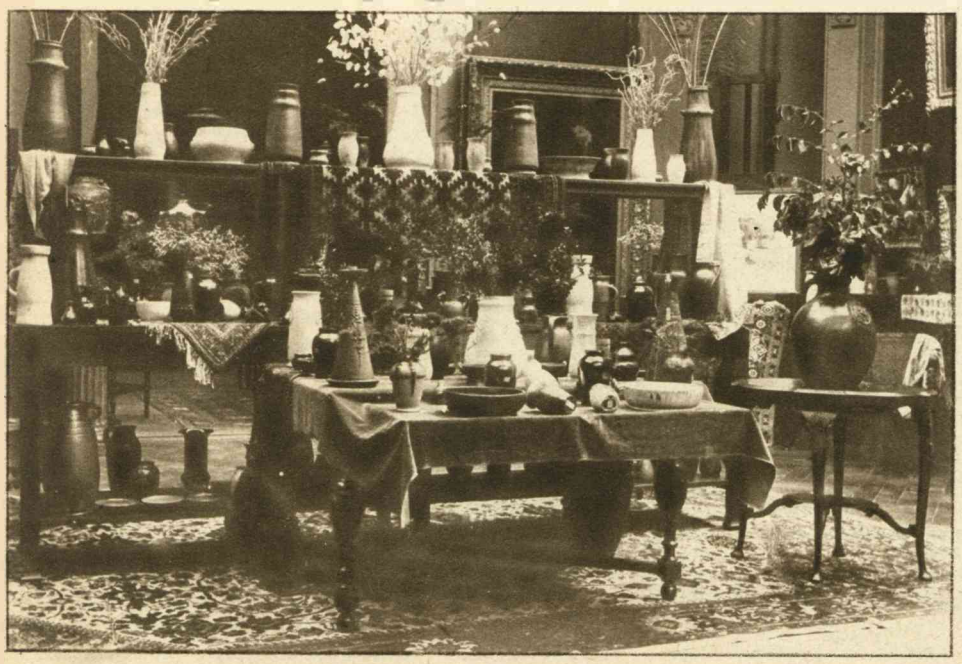
„Ik ging naar Den Haag waar ik door voorspraak van mijn patroon tramconducteur werd. En ik heb me voor altijd voorgenomen om me nooit meer met dieven in te laten.'

Een der belangstellende lezers van Panorama in Madeira.

Familieleden en kennissen in het Buitenland.

Er gaat schier geen dag voorbij, of wij ontvangen uit het buitenland brieven, waarin wij gecomplimenteerd worden over de schitterende uitvoering en den onovertrefbaren inhoud van Panorama. Deze brieven, alsmede de hiernaast gereproduceerde foto van een belangstellenden lezer in Madeira, die een onzer abonné's ons deed toekomen, hebben ons op het idee gebracht, buitenlandsche familieleden en kennissen van onze abonné's met een of meer nummers van ons tijdschrift te verrassen. Onze abonné's hebben dus niet anders te doen dan ons de adressen op te geven, dan zorgen wij voor de verzending.

EXPOSITIE WILLEM BROUWER.

In den Grooten Koninklijken Bazar te 's-Gravenhage is een tentoonstelling gehouden van mooi nieuw aardewerk van Willem Brouwer (Leiderdorp). In 't bijzonder bestaat de tentoonstelling uit voortbrengselen van Brouwer's nieuwe procédé's: het z.g. craquelé en 't kristal-glazuur, zijn tentoongesteld. Het craquelé vertoont aan den buitenkant gebarsten glazuur, 'n oneffenheid, die echter blijkbaar door een nieuwe, doorzichtige glazuurlaag is weggenomen. Zoo ligt dan 'n warme, levendige ondergrond onder 't buitenste glazuur. Onze foto links geeft een gedeelte van de expositie; de foto rechts laat enkele vazen in het nieuwe procédé vervaardigd, zien. *(foto's Hijmans).*

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.